

«Και οι δύο πεθαίνουν στο τέλος» - του Άνταμ Σιλβέρα -

Ταμάρα Κουτσούκη

Λίγα λόγια για τον συγγραφέα...

Ο Adam Silvera είναι ένας νέος και ταλαντούχος συγγραφέας, γεννημένος το 1990. Είναι Αμερικανός και γνωστός για τα συναισθηματικά φορτισμένα έργα του που αναδεικνύουν την ανθρώπινη εμπειρία και τα σημαντικά ζητήματα της ζωής. Πριν από το "They Both Die at the End," έγραψε και άλλα δημοφιλή βιβλία, όπως το "More Happy Than Not" και το "History Is All You Left Me." Ο Silvera εξερευνά συχνά θέματα όπως η αγάπη, η απώλεια, η ταυτότητα και η αναζήτηση νοήματος στη ζωή.

Ο συγγραφέας έχει κερδίσει επαίνους για τον τρόπο που αντιμετωπίζει τα δύσκολα θέματα με ευαισθησία και ειλικρίνεια. Η γραφή του καταφέρνει να συνδυάζει την ενδιαφέρουσα αφήγηση με συναισθηματικό βάθος, κερδίζοντας θαυμαστές από διάφορες ηλικίες.

Περιεχόμενο βιβλίου

Το "They Both Die at the End" του Adam Silvera είναι ένα συναισθηματικά φορτισμένο βιβλίο που εξερευνά τη ζωή, το θάνατο και τη σημασία κάθε στιγμής. Η ιστορία ακολουθεί δύο χαρακτήρες που ενημερώνονται ότι θα πεθάνουν μέσα στην ημέρα και επιλέγουν να ζήσουν τη ζωή τους, πλήρως τις τελευταίες τους ώρες. Η αντίθεση μεταξύ της χαράς και της θλίψης, καθώς και η εξέταση της ανθρώπινης σύνθεσης, καθιστούν αυτό το βιβλίο μια συγκλονιστική ανάγνωση.

Περιεχόμενο βιβλίου

❖ Τόπος-Χρόνος:

Η πλοκή αναπτύσσεται στη σύγχρονη Νέα Υόρκη, σε ένα πλαίσιο όπου η τεχνολογία έχει εξελιχθεί έτσι ώστε να μπορεί να προβλέπει τον θάνατο των ανθρώπων.

❖ Κύρια Πρόσωπα:

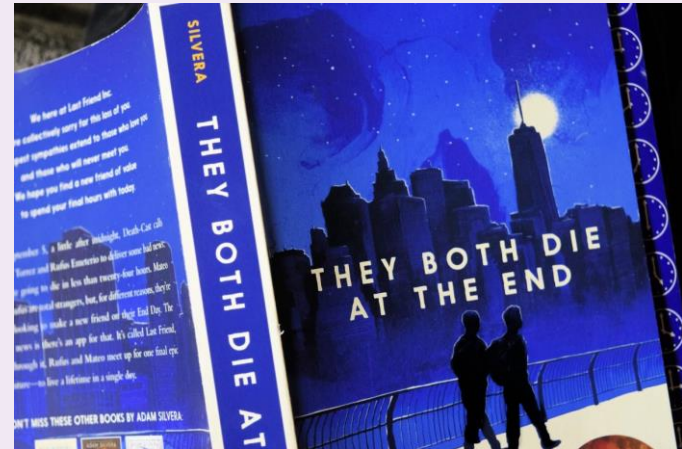
- **Mateo (Ματέο):** Ένας νεαρός που ζει με φόβο και επιφυλάξεις, αντιμετωπίζοντας τη ζωή με προσοχή και περιορισμένη εμπειρία.
- **Rufus (Ρούφους):** Ένας έφηβος με έντονο παρελθόν, που αντιμετωπίζει την καταστροφή με σθένος και ανεξάρτηση.

Ιδέες που προβάλλονται μέσα από το έργο

- **Η Αξία της Ζωής:** Το έργο επισημαίνει πόσο πολύτιμη είναι η κάθε στιγμή της ζωής και πώς ο θάνατος μπορεί να λειτουργήσει ως κίνητρο για να ζούμε πλήρως.
- **Η Σημασία των Σχέσεων:** Οι χαρακτήρες εξερευνούν τη σημασία των σχέσεων και των συνδέσεων, ανακαλύπτοντας πώς η αγάπη και η φιλία μπορούν να κάνουν τη ζωή πλουσιότερη.

- **Η Ανθρώπινη Ευθύνη:** Οι χαρακτήρες προωθούν την ιδέα της ανθρώπινης ευθύνης, καθώς επιλέγουν πώς θα ζήσουν τις τελευταίες τους στιγμές και πώς θα επηρεάσουν τους άλλους γύρω τους.

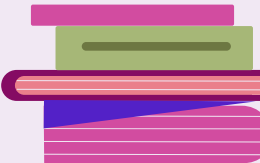

Η σχέση του τίτλου με το βιβλίο

Ο τίτλος "They Both Die at the End" έχει μια ιδιαίτερη σχέση με το περιεχόμενο του βιβλίου διότι στην ουσία, ανακοινώνει από την αρχή ότι οι δύο κεντρικοί χαρακτήρες θα πεθάνουν στο τέλος της ιστορίας. Αυτό δημιουργεί μια ιδιαίτερη δυναμική στον αναγνώστη, καθώς παρακολουθεί την εξέλιξη της ιστορίας γνωρίζοντας από πριν την τραγική κατάληξη. Ο τίτλος λοιπόν δημιουργεί μια αγωνία, προκαλώντας αυτόν που διαβάζει να σκέφτεται πώς και γιατί θα συμβεί αυτό, και πώς οι χαρακτήρες θα αντιμετωπίσουν αυτήν την πραγματικότητα.

Μορφή του κειμένου

Ο αφηγητής φαίνεται να χρησιμοποιεί το πρώτο πρόσωπο καθώς σε κάθε κεφάλαιο μπαίνουμε στην θέση κάθε χαρακτήρα και βλέπουμε την προοπτική τους. Δηλαδή στο πρώτο κεφάλαιο βλέπουμε τα συναισθήματα του Ματέο που μαθαίνει ότι θα πεθάνει και μετά στο δεύτερο κεφάλαιο του Ρούφους. Πιστεύω ο αφηγητής ήθελε να δείξει τις διαφορετικές και έντονες σκέψεις των δύο χαρακτήρων και πραγματικά τα κατάφερε! Η περιγραφή του κειμένου είναι **απλή**, μερικές φορές **διακριτικά ποιητική** και **δραματική**.

- **Αφηγηματικοί τρόποι** που χρησιμοποιούνται είναι διάλογος, αφήγηση, περιγραφή κ.τ.λ. Για παράδειγμα *«Κάποτε ο μπαμπάς μου είχε πει πως οι αποχαιρετισμοί είναι πιο αδύνατο κι από το αδύνατο, επειδή ναι μεν δεν θες να πεις ποτέ αντίο, αλλά πρέπει να είσαι πολύ χαζός για να μην το κάνεις εάν σου δίνεται η ευκαιρία»*
- **Εκφραστικά μέσα:** *«Πέφτω πάνω στην πόρτα ενός αυτοκινήτου και ο ώμος μου χτυπάει στον καθρέφτη. Η όρασή μου θολώνει-σκοτάδι, φωτιά και ο αυχένας μου τρίζει όπως τον στρίβω και ο Ρούφους είναι δίπλα μου» (οπτική εικόνα)*

ΚΡΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΪΟΥ

- Συναισθήματα που μου δημιουργήθηκαν:
 1. *Θλίψη* διότι ήξερα από την αρχή ότι και 2 χαρακτήρες θα πεθάνουν
 2. *Πολλές σκέψεις* για τον θάνατο αλλά όχι με αρνητική έννοια αλλά ότι στην ζωή πρέπει να περνάς καλά όσο μπορείς
 3. *Χαρά* για τους 2 χαρακτήρες που πρόλαβαν και έζησαν τις τελευταίες του ώρες όσο καλύτερα μπορούσαν μαζί

Αγαπημένη μου σκηνή

- Στις αρχές του μυθιστορήματος, ο Ματέο λέει στον Ρούφους *«Δεν πρέπει να κάνουμε δωρεές σε φιλανθρωπικούς σκοπούς, να βοηθήσουμε τους ηλικιωμένους να διασχίσουν το δρόμο ή να διασώσουμε κουτάβια με την ελπίδα ότι θα πληρωθούμε αργότερα. Μπορεί να μην μπορώ να θεραπεύσω τον καρκίνο ή να βάλω τέλος στην πείνα του κόσμου, αλλά οι μικρές πράξεις καλοσύνης μπορούν να σε κάνουν να νιώσεις καλύτερα με τον εαυτό σου»* που με έκανε να νιώσω καλύτερα και να καταλάβω ότι ο Ματέο πιστεύει στη δύναμη της καλοσύνης κάτι που είναι ένα πολύ ωραίο μήνυμα από βιβλίο και δεν είναι κάτι που πρέπει μόνο να σκεφτόμαστε όταν ξέρουμε ότι θα πεθάνουμε. Πρέπει να είμαστε με τους γύρω μας ευγενικοί και καλοσυνάτοι διότι σε διαφορετικοί περίπτωση πιθανόν να χάσουμε τα πάντα.

ΤΙ ΘΑ ΆΛΛΑΖΑ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ

- Αρχικά θα άλλαζα τον τίτλο διότι μας προϊδεάζει για το τέλος των πρωταγωνιστών του βιβλίου και φυσικά το τέλος αυτών. Όταν είχα φτάσει στην μέση του βιβλίου ευχόμουν και πίστευα ότι στην τελική οι δύο χαρακτήρες θα ζούσαν και ότι ο τίτλος ήταν παραπλανητικός, οπότε ένιωσα μια μικρή έκπληξη και θλίψη ταυτόχρονα με το άσχημο τέλος του βιβλίου. Άρα θα άλλαζα και το τέλος διότι ο Ματέο και ο Ρούφους δεν άξιζαν να πεθάνουν γιατί ήταν δύο πάρα πολύ καλοί άνθρωποι και μάλιστα πολύ νέοι.

ΠΟΙΟ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟΣ ΉΡΩΑΣ

- Κατά την γνώμη μου ο πιο συγκινητικός χαρακτήρας από το βιβλίο ήταν ο Ρούφους γιατί είχε ένα πολύ δύσκολο παρελθόν. Είχε χάσει τους γονείς του σε ένα ατύχημα, πράγμα που τον καθιστούσε ορφανό. Αυτή η απώλεια είχε σημαντικό αντίκτυπο στη ζωή και την ψυχολογία του. Μετά την απώλεια των γονιών του, ο Ρούφους βρήκε καταφύγιο μαζί με άλλους νέους σε έναν μεγάλο πύργο. Ο πύργος αυτός λειτουργούσε ως κοινότητα για όσους έχουν είχαν χάσει τους δικούς τους ανθρώπους. Το παρελθόν του Ρούφους διαμορφώνει τον χαρακτήρα του και επηρεάζει τις αποφάσεις που λαμβάνει κατά τη διάρκεια της ιστορίας, προσθέτοντας συναισθηματικό βάθος στην αφήγηση.

ΠΟΙΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Χαμένοι στο παρελθόν, σε μια ανάσα από το
τέλος, με δάκρυα για τους γονείς που
χάθηκαν στο σκοτάδι, ο Ματέο και ο
Ρούφους, συντροφιά στην τραγωδία.

Ψυχές στο βιβλίο αγκαλιασμένες,
Συγκινητικά, αφήνουν την ιστορία τους να
χαράξει πορεία.

Ευχαριστώ για τον χρόνο σας

Ταμάρα Κουτσούκη

